

Sái Rám

časopis Satja Sái Organizace ČR

Vaši nepřátelé nejsou venku. Vaše špatné myšlenky jsou nejhorší nepřátelé a myšlenky, založené na pravdě, jsou vaši nejlepší přátelé.

V dnešní době se ale lidé nepřátelí s myšlenkami založenými na pravdě, které jsou vskutku božské.

Cvičte se v tom, abyste získali přátelství věčné a trvalé pravdy (*sat*). *Sat* znamená bytí, vždy přítomný Bůh. Světští přátelé a nepřátelé se mění v průběhu času, jen *sat* je pravý a věčný přítel. Tento přítel, Bůh, je vždy s vámi, ve vás, okolo vás, nad vámi, pod vámi a chrání vás stejně, jako víčko chrání oko. Pravda je Bůh. Láska je Bůh. Správné jednání (*dharma*) je Bůh. Když uctíváte Boha následováním těchto principů, okamžitě se vám projeví. Milujte Boha z celého srdce.

Správce se s ním. Když je Bůh váš přítel, můžete dosáhnout čehokoli.

Promluva z 18. 3. 1999

Člověk a mysl

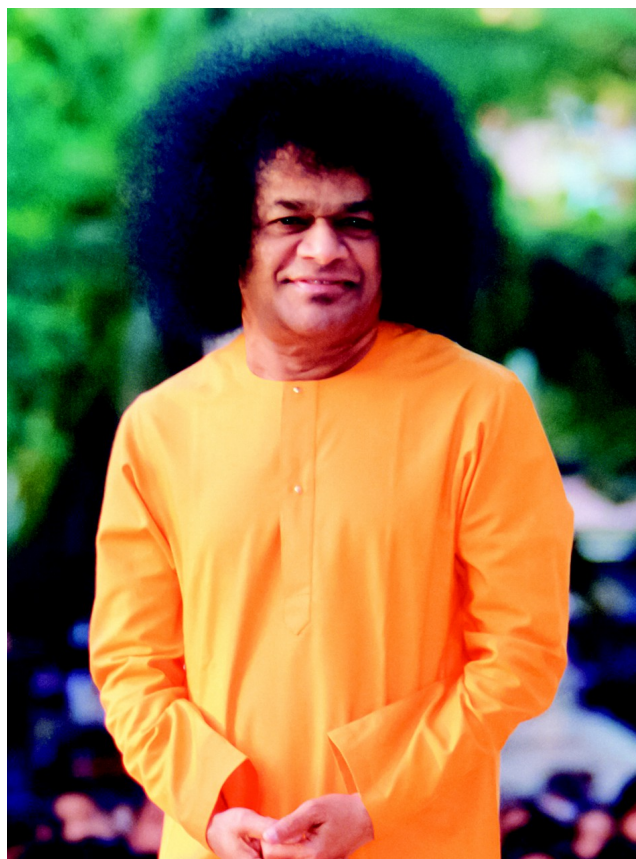
Promluva Šrí Satja Sái Báby na Fakultě sanskrtu Márkandéja, Aukiripalli
22. ledna 1960

Vtělení lásky!

Dr. Bhagavantam mne právě požádal o řeč, ale já neřečním. Já s vámi jen rozmlouvám. Nepronáším veřejné proslovy ani neoslovuji veřejná shromáždění, jak to činilo mnoho předešlých řečníků. Pronášeli proslovy, které byly přímo pastvou pro ucho. Moje rozmlouvání bude naopak lékem pro mysl. Oni líčí, já léčím. Takže si musíte moje slova vštípit do myslí velice pozorně, aniž byste jediné propásli.

Jste-li dotázáni, kde je Bůh, obvykle ukazujete na nebe nebo podobně vzdálené místo a odpovíte, že je tam, jako by Bůh byl nějaká osoba a měl nějaké určité sídlo. Avšak sám člověk (*nara*) je Bůh (Nárájana) a to platí o každém člověku. Bůh je člověk (Mádhava je *mánava*) a je tu pro každého jedince rodu, proto je třista třicet milionů Bohů (třicet tři króre), jak uvádějí Šástry, nebo ještě mnohem více podle současných výpočtů. Je to klam, který přiměl vtěleného Boha (Nárájanasvarúpa), aby si představoval, že je pouze člověkem (*nara*) a choval se jako člověk.

Tuto iluzi lze odstranit různými prostředky, které vyhovují potřebám jednotlivých trpících. Ale smyslem celé léčby a veškerého úsilí je dosáhnout zkušenosti, že člověk je Bůh (Nárájana), a odložit omezené, spoutané, relativní lidské jsoucnost (*nara*). Je jedna a táž sklizeň, kterou přinášejí všechny ty různé procesy. Dokud člověk nebude rozumět sám sobě, iluze a z ní vyplývající utrpení nikdy neskončí.

Indie je kolébkou duchovních věd

Dejte si říci, že nemůžete porozumět mně a mému tajemství, pokud neporozumíte napřed sami sobě. Protože jste-li příliš slabí, abyste pochopili svou vlastní skutečnost, jak můžete doufat, že vyzkoumáte značně větší skutečnost mého příchodu? Abyste dokázali pochopit můj význam, musíte na cáry roztrhat pochybnosti a teorie, jichž se nyní držíte, a pěstovat lásku (*préma*); neboť vtělení lásky lze porozumět jedině láskou. Zázraky a divy, které vědecké kategorie nedokáží vysvětlit, jsou pro mne tak přirozené, že se bavím, když je nazýváte zázraky. Pán oznámil, že sestoupí, aby byla znovu nastolena spravedlnost

(*dharma*), a že na sebe vezme lidskou podobu, aby se všichni kolem něho shromažďovali a pociťovali nadšené vzrušení z jeho společnosti a z rozprávění s ním. Pán přišel, jak bylo oznámeno.

Pro jedince, kteří jsou pod vlivem mysli, intelektu a ega a jsou jimi přitahováni, je nevyzpytatelné vše, co leží mimo dosah této trojice. Pro mysl a intelekt existují meze, které nemohou překročit. To je důvod, proč se nejvyšší moc (*mahášakti*) musí odít do klamu (*májá*) a sestoupit na úroveň lidského chápání.

Indie (Bharatavarša) je rodištěm duchovní vědy. Každý muž, každá žena i každé dítě zde je studentem této vědy. Každý jedinec tu má nárok studovat tuto nejvyšší z věd. Starobylé dědictví se musí dostat každému chlapci a každé dívce v této zemi, nejen těm, kteří studují na podobné škole, jako je tato.

V různých obdobích dějin byl kladen důraz na tu nebo onu metodu duchovní vědy. Kdysi to byla mystická formule (*mantra*), jindy obětní obřad (*jága*) a o něco později jednota s Bohem (*jóga*). Po vzniku buddhismu a jeho rozšíření do všech částí Indie i do sousedství to byly kouzelné a mystické formule (*tantra*).

Šankara *tantru* velmi podpořil a básník Kálidása ji také považoval za velmi důležitou. Vlivem podpory, kterou Šivádží věnoval tantrickým učencům, došlo k jejímu rozkvětu a *tantra* ovládala duchovní život země po mnohá staletí.

Tantra, duchovní věda, založená na šakti

Tantra znamená výhradně „to, co dobře zachraňuje“ a není třeba ji obhajovat. Je jen prostředkem k splynutí jednotlivé duše (*džíva*) s nejvyšší duší (*brahma*). Sir John Woodroffe ukázal ve svých knihách, že *tantra* je systematickou disciplínou, která používá symbolismu a sublimace

k očištění pudů a ovládnutí mysli. Do značné míry odstranil předsudky, kvůli nimž si od *tantry* drželi odstup. *Tantra* je duchovní věda, založená na ženském aspektu energie (*šakti*), která hraje ústřední roli při duchovním pokroku člověka.

Zkoumejte každý své duševní hodnoty a zjistěte, zda používáte svou schopnost rozlišovat (*vivéka*) a světské vědomosti k tomu, abyste netrpěli připoutaností k pomíjivým věcem. Není nouze o knihy, které vám říkají, jak se zbavit žalu.

Gíta je k dostání ve všech jazycích a za velmi nízkou cenu, přibližně čtyři anna za výtisk. Bhágavata, Rámájana a další knihy se prodávají po tisících každý den, ale nic nenasvědčuje tomu, že by byly čteny a zažity. Váš dech prozrazuje alespoň náznakem, co jste jedli, že je to tak? Ale návyky, chování a charakter čtenářů těchto knih se nezměnily k lepšímu. Egoismus a chamtivost stále bují; nenávisť se neztišila a závist šíří útroby společnosti.

Duchovní studium nesmí rozvíjet egoismus

A také neberte má slova na lehkou váhu. Neříkejte jen: „Viděli jsme Sái Bábu, slyšeli jsme ho mluvit a bylo to všechno bezvadné.“ Rozhodněte se, že uskutečníte alespoň jednu z mých rad pro svůj duchovní postup. Je velmi nesprávné poskvřnit tělo byť jen jediným špatným činem, který ho nutíte konat, nebo když jej necháte se pohybovat ve špatné společnosti. Posvěcujte tělo, posvěcujte každou činnost tím, že ji zasvětíte vysokému záměru. Nerozkazuji vám dnes na základě své autority, ale mluvím k vám z plnosti své lásky (*préma*), na základě práva, které mám, vás napomínat a uvádět na cestu. Víím, že dospělí nejen zanedbávají pěstování vyšších ctností a upustili od praxe opakování Pánova jména (*džapam*) a meditace (*dhjánam*),

ale dopouštějí se dalšího hříchu tím, že se vysmívají svým dětem, které pociťují sladkost božího jména a chodí tam, kde nacházejí dobrou společnost, vznešené myšlenky a duchovní učení. Vyjadřují se o těchto mladých lidech, jako by ztratili rozum, a snaží se je vyléčit vlastními zvláštními tresty. Taková pomatenost jejich dětí je určitě lepší než posedlost dospělých přepychem, karbanem, pitím a uvolněnou morálkou, dnes už jediným dědictvím, které starší odkazují svým dětem.

Vaše studium zde musí rozvíjet vaši rozlišovací schopnost, ne váš egoismus. Nediskutujte jen proto, aby se diskutovalo, to vede jen k suché učenosti a intelektuální pýše. Touha kritizovat je nemocí intelektu, je nutno ji zaštipnout, než vypučí. To, co se vám nelíbí, si prohlédněte důkladně a velmi pečlivě. Nečiňte ukvapené závěry, ať již v kladném nebo v záporném smyslu. To by znamenalo zřít se svého cenného postavení člověka myslícího, i zodpovědnosti vůči sobě. I slunce, miliony mil vzdálené, může zapálit nějaký předmět, soustředí-li se pomocí lupy jeho paprsky do jednoho bodu. Stejně tak soustředte všechny své schopnosti pozorovat a posuzovat na jeden námět a jistě se vám osvětlí.

Člověk může a měl by být pánem své mysli

Svět je trvale vystaven neklidu. Jak by mohly být úspěšné vaše plány žít v něm klidným a spokojeným životem? To by bylo jako chtít plout na vlnách moře bez zmítání, zvedání a klesání. Za těchto okolností je nejlépe uznat tuto skutečnost a netrápít se tím, co je nevyhnutelné.

Slovo *mánušja* znamená „člověk“ a naznačuje, že člověk je pánem mysli (*manas*). Když ke mně přicházejí lidé a stěžují si, že se nedokáží soustředit, je mi jejich slabost k smíchu, neboť i řidič

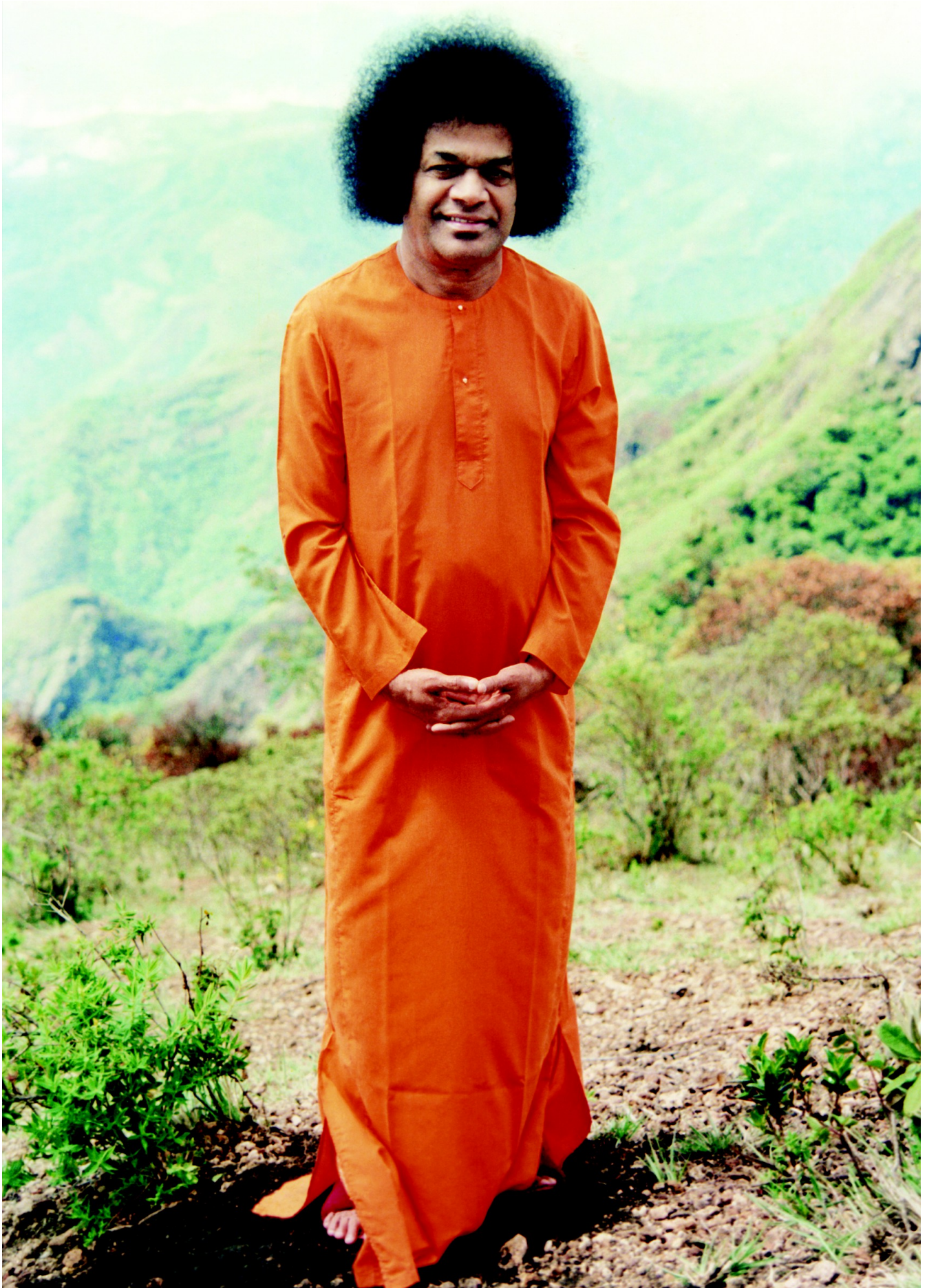
auta je mistrem v umění soustředit se. Nevšímá si povídání spolucestujících na sedadlech za sebou nebo po své levici. Pozornost má plně soustředěnou na cestu.

Naučte se naslouchat se soustředěnou pozorností

Máte-li víru (*šradhá*), máte víc než z poloviny vyhráno. Proto se v Gítě Kršna ptá Ardžuna: „Naslouchal jsi mým slovům s plně soustředěnou pozorností?“ Ardžuna, který je dobrým žákem, odpovídá, že dokonce uprostřed nepřátelských armád seřazených na bojišti poslouchal Pánova slova s bystře soustředěnou pozorností. Naučte se takto soustředit, to vám přijde k dobru.

Byl jsem požádán, abych otevřel knihovnu této fakulty a při tom symbolicky předal tyto knihy děkanovi. Knihy mají být umístěny do polic vedle těch, které tam jsou již vyrovnané. Přijďte do knihovny, čtěte a mějte požitek z učení velkých duchovních aspirantů (*sádhaka*) a svatých duší (*siddha*). Nechte také přijít děti a dovolte jim dotýkat se knih a obracet listy; knihovna musí sloužit všem lidem tohoto města od dvou do šedesáti nebo sedmdesáti let věku. To není nemocnice, která je potřebná jen někomu. Knihovna tu je ku prospěchu všem, a proto ji každý musí co nejlépe využívat. Moudrosti obsažené v těchto knihách by měly proniknout do každého domova v Aukiripalli.

Svým úsilím a nadšením musíte udržovat sanskrtskou moudrost, aby jasně plála a pokročila, pak přinese prospěch celému světu. Splňte tuto svou povinnost podle svých nejlepších schopností a Pán vás bude zahrnovat svou milostí. Nezaměňujte postup za cíl, neztrácejte cestu ve spletitostech učenosti. Učenost a studium jsou jen prostředky k ovládnutí mysli. Obráťte se od stvořeného světa k jeho Stvořiteli.

Sáí inspiruje

Co přesně lidé myslí, když říkají, že slunce vyšlo nebo zašlo? Je to pouze z jejich úhlu pohledu, to je vše, že ano?

Slunce nezachází ani nevychází. Inkarnace Boha je také taková. V Gítě Kršna řekl: „Nenarodil jsem se, ani neumírám. Lidé průměrné inteligence si myslí, že jsem se mnohokrát narodil a že během každého zrození vykonám mnoho činů. Kdykoli vznikne potřeba pozdvihnout svět, stanu se projeveným, vezmu na sebe formu a jméno, to je vše. Proto jsem si vědom všech svých forem, všech svých projevů. Jsem všemocný, jsem vševědoucí (*sarvadžňa*). Nejen já, i vy víte všechno. Ale vaše moudrost (*džňána*) je překonána nevědomostí (*adžňánou*). Já jsem moudrost sama. Zůstávám stále všemohoucí a jako *sarvadžňa*. Jsem bez zrození, nesmrtelný.“

Gíta váhiní, kap. 7

Tisíce let uplynulo od druhé čtvrtiny časového cyklu, ve kterém žil Ráma (*tréta júga*), ale i dnes si všichni od dětí až po důchodce pamatují jméno Ráma.

Sláva jména Ráma se v průběhu času nezmenšila ani trochu. Tato pravda by měla být rozpoznána všemi. Ráma je jméno, které bylo dáno formě, ale není omezeno na formu. Ráma je neměnný božský princip (*átman*). Proto kdykoli a kdekoli si vzpomenete na jméno Ráma, bude s vámi, ve vás, okolo vás. Ráma je zosobnění spravedlnosti. Měli byste také dodržovat vlastnost správné jednání (*dharma*). Ne správné jednání, které přichází z mysli, ale to, které pochází ze srdce.

Promluva 27. 3. 2007

Nejdůležitější důvod pro připoutanost je dát příliš svobody mysli.

Když je zvíře připoutané ke kůlu, nemůže nikam utéct. Nemůže útočit ani ublížit žádnému člověku. Pokud ho ale necháte bez dozoru, může se potulovat po okolí, zničit úrodu, způsobit ztráty a ublížit ostatním. V tom procesu může být potrestáno a zbito za neplechty, které páchá. Podobně i mysl musí být spoutána určitými omezeními a hranicemi. Dokud žije člověk v rámci určitých pravidel a disciplín, bude schopný udržet si dobré jméno a vést šťastný a užitečný život. Jakmile překročí tyto hranice, sejde z cesty a ztratí se.

Promluva ze 17. 2. 1985

Vlny pochází z horních vrstev oceánu. Jsou způsobeny větrem, proto je možné říci, že vítr má takovou moc.

Podobně i mysl inteligentního člověka je plná myšlenek a názorů. Když se vytvoří vhodná atmosféra, tak se objeví a valí se ze všech stran. Stejným způsobem se Bůh projevuje v obrázku nebo sošce, kterou člověk uctívá. Je to díky nějaké výjimečnosti daného obrázku nebo sošky? Ne. Obrázek nebo soška zůstávají tím, čím jsou. Pravda je taková, že díky síle oddanosti oddaného Bůh nemůže odolat a neprojevit se mu. K tomu účelu na sebe bere podobu (kámen, dřevo nebo papír), na kterou oddaný rozjímá, medituje a kterou uctívá. Aby naplnila touhu oddaného, imanentní základní bytost vesmíru na sebe vezme jakoukoli podobu, v čemkoli a kdekoli.

Dharma váhiní, kap. 9

Šrí Satja Sáí Bába GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží

KAPITOLA 25

„Kršno, ty říkáš, že ti, kteří znají svět jen jako svět, nemohou říci, že znají védy; že je třeba, aby ho viděli jako Boha (*paramátman*). Svět je následek, takže se nemůže lišit od příčiny. Ale jak by to bylo možné, když svět, který vidíme, podléhá růstu a rozkladu. Bůh neboli *paramátman* je naproti tomu věčný, pravdivý a nedotčený změnami. Mezi vodou a ohněm nemůže být žádná příbuznost, že? Jak by se mohly spojit a utvořit jednotu? Prosím, pověz mi to, budu velmi šťastný, když to vysvětlíš,“ pravil Ardžuna.

„Nuže, Ardžuno, v poznatelném světě každá věc projevuje svou charakteristickou *gunu*. *Guna* závisí na tom, kdo ji vlastní, na svém majiteli. Existuje základna, *ádhára*, pro všechny charakteristické rysy každého jednotlivého předmětu a každé bytosti na světě. *Ádhára* je *átman*. Soustřed' svou pozornost na neměnný základ, ne na kolísavé projevy. Jinak se budeš zmítat jako ve víru. Podobně, jako semeno tvoří základ kmenu, silných a slabších větví, větviček, listů a květů stromu, *prakrti*, *prapaňča* neboli svět je strom, který vzchází ze semene *átmana*. *Prapaňča* je kombinace a permutace pěti elementů, jež dřímou v základu, v *átmanu*. Za nepostradatelný je třeba považovat základ, *átmana*, neboť svět je vyjádřením jeho projevu. Kdo díky vytrvalé disciplíně pochopil tuto pravdu, ten si zasluhuje jméno *védauid* (znalý véd).

Ale pokud člověk bez hlubokého dotazování a rozlišování mezi skutečným a neskutečným mylně považuje viditelné za trvalé a toto tvrdí, tak bloudí. Jak může dojít k cíli a dosáhnout reality? Touha dosáhnout této reality pochází od atributů, které vedou k Bohu (*daiví sampatti*). Opačný sklon, démonický (*asuri sampatti*), nutí člověka prohlašovat, že poznal, když nepoznal, a oddaluje ho od každého pokusu něco poznat. To ho přiměje k dosazení nepravdy na místo pravdy.“

Jakmile Kršna dokončil tuto větu, Ardžuna k němu překvapeně pozvedl oči a řekl: „Gópálo, až potud jsi tvrdil, že *átman* je základem všech vlastností všech bytostí. Jinými slovy jsi prohlašoval, že tou základnou jsi ty. A pak jsi začal hovořit o dvou odlišných povahách: *daiví sampatti* a *asuri sampatti*! Začínám z toho být zmatený. Nevím, co z toho mám přijmout, a co odmítnout.“

„Tvoje otázka, Ardžuno, je ještě zvláštnější. Říkáš, že nikdy nevyslovuji slovo, které by nemělo smysl, a nekonám čin, který by neměl význam, a teď si lámeš hlavu, které z mých tvrzení máš přijmout a které odmítnout! To je nesmyslná starost a váhavost. Můj drahý švagře, dévové a asurové nejsou odlišné, od sebe oddělené skupiny, ale jsou takto zařazeny na základě rozdílnosti svých vlastností. Nuže, charakteristické rysy *gun* jsou umělé, nejsou z esenciálního vědomí, o němž jsem již hovořil. Hrnčíř vyrábí hrnce, pánve a misky. Tyto nejsou podstatnou částí hlíny, z které byly vytočeny. Hrnce, pánve a misky jsou umělé formy hlíny. I jména jsou umělá; jména a formy

jsou *guny* či vlastnosti. Substance neboli *ádhára*, základna, je hlína. Tvary, jména, formy, projevy a jejich vyjádření jsou hrnce, pánve a misky. Hlína je přirozená, hrnce, pánve a misky jsou umělé. Uvědom si, že hlína, základna (*sahadža*), je moje *svarúpa*, realita. Vyjádření jmen a tvarů – hrnce atd. nejsou ve mně, ale já jsem v nich. Já nemám žádné *guny*, ale jsem v *gunách*, to si zapamatuj. Proto se nesnaž oddělovat hrnce od hlíny, jako by to byla dvě odlišná jsoucna. To nemůže být správné. Ani to není možné.

„Kršno, jaký je vztah mezi tvou realitou, pravdou (*svabháva*), a *prakrti* čili objektivním světem (*svarúpa*)?“

„Již jsem ti řekl, že pět elementů: země, voda, oheň, vzduch a nebe jsou moje *svabháva*, moje atributy. Co jiného je tento objektivní svět než kombinace pěti živlů? Jak jinak ho můžeš nazývat?“

„Kršno, bez těch pěti nemůže nic na tomto světě existovat, že ano? Jak je tedy mohu popírat? Vždyť s nimi je svázaná samotná existence.“

„Pokud přijímáš pět elementů, musíš také souhlasit s pětinasobnou proliferací každého z nich, což dává všeho všudy dvacet pět základních principů (*tattva*). Jen čtyři živly: země, voda, oheň a vzduch jsou zjevné a viditelné, ale éter neboli nebe je základem všech. Podobně *manas*, *buddhi*, *čitta* a *ahankára* jsou všechny čtyři poznatelné vlastní zkušeností, ale *antahkarana*, jejich základna, může být jen vyvozována. Všechno, čeho jsme si vědomi, jsou jen projevy něčeho, čeho si vědomi nejsme. Svou sílu a oporu čerpají z Neviditelného. Tento neviditelný základ, kterého si nejste vědomi, jsem já, *átman*. Všechno se zakládá na mně.“

Vše, co na něčem spočívá, podléhá změně, růstu, ubývání a obměnám. Ale to neznamená, že změnám podléhá i základna (*ádhára*). Vezměte například měsíc a jeho odraz na vodě. Obraz měsíce na vodní hladině není klidný, mihotá a chvěje se. Je to ovšem voda, která se chvěje a mihotá, nikoliv měsíc na obloze. Nevědomí lidé, chovající se jako děti, soudí, že se chvěje měsíc. Přenos vlastností *ádhéji* na *ádháru* je základním rysem démonické kvality. Poznání věčnosti a pravdivosti *ádháry* i v *ádhéje* je pravou, k Bohu směřující vlastností (*daiví sampad*).“

Ardžuna tomu všemu naslouchal s napjatou, neutuchající pozorností. Pak se zeptal: „Mádhavo, řekl jsi, že je to vrozená kvalita povahy, která od sebe obě odlišuje. Které kvality tvoří démonickou a které božskou povahu? Prosím, objasni mi to.“

Na to Kršna odpověděl: „Jsem vždy ochoten objasňovat; potřebuji jen horlivé a pozorné posluchače. Pozorně to vyslechni: 1. nebojácnost, 2. čistota citu, 3. vědomí jednoty všech tvorů, 4. dobročinnost, 5. ovládnutí smyslů, 6. obětavost, 7. studium, 8. askeze, 9. přímot, 10. nenásilí, 11. bezúhonnost, 12. vyrovnanost, oproštěnost od zloby a zášti, 13. odpoutanost, 14. vnitřní mír, 15. vyhýbání se klepům a pomlouvání druhých, 16. soucit, 17. oproštění od chamtivosti, 18. sladkost a mírnost v řeči, 19. bázeň před adharmickými činy, 20. nekolísavost mysli, 21. statečnost při pohromách, trpělivost a vytrvalost, 22. neochvějnost, 23. čistotnost, 24. neškodnost, 25. pokora. Těchto dvacet pět svatých kvalit jsou vlastnosti božských vloh (*daiví sampad*).“

Pýcha, pompa, ješitnost, tvrdost a neschopnost rozlišovat jsou vlastnosti démonického utváření člověka. Lidé s těmito kvalitami mají asurický charakter. I když se podle všech vnějších znaků jeví jako lidské bytosti, nezasluhují si toto jméno. Jedinci, kteří mají výše jmenovaných dvacet pět

vlastností, jsou lidé z části božští; ti, kteří mají asurické kvality, jsou známí jako *dánava-mánava*, démonické lidské bytosti.

„Někteří lidé se považují za částečně božské, ale je otázka, mají-li všechny atributy, které by je měly takto charakterizovat, nebo mají-li alespoň soucit (*daja*), mravnost (*dharma*), vyrovnanost ducha (*šántam*) a slouží-li druhým (*parópakára*). Mají-li tyto vlastnosti alespoň do malé míry, mohou být považováni za božské. Jsou-li naopak vybaveni celou řadou démonických kvalit, jak potom lze brát vážně jejich tvrzení? Předstírat božskost nebo to o sobě prohlašovat je čirou domýšlivostí. Ješitnost a okázalost nikdy nemohou být klasifikovány jako božské; nesporně jsou démonické.

Každý může snadno sám sebe analyzovat a rozhodnout, do které skupiny patří. Přitom nerozhoduje fyzický vzhled, majetek, postavení, ani jakou kdo požívá autoritu. Například Rávana měl lidskou podobu, byl císařem a byl větší než Kubéra, pán bohatství. Ale lze ho na základě těchto vlastností považovat za zčásti božského? Ne. Na základě *gun*, které vlastnil, byl prohlášen za démona.

Tři kvality tvoří základní podstatu všech ásurických neboli démonických povah. Jsou to *káma*, *kródha* a *lóbha* (chtíč, zloba a lačnost). Tyto kvality ničí vlastní já a pěstují v člověku démona. Musí být přemoženy a překonány božskými kvalitami odpoutání, vyrovnanosti mysli a odříkání (*vairágja*, *šántam* a *tjága*). To jsou bojovníci, na které lze v tomto boji spoléhat. Vypěstujte si je a oni obratem ruky síly démonického vlivu vyhladí. Jakýkoli zbytek nepřátel – *kámy*, *kródhy* a *lóbhy*, je potenciálním nebezpečím, je-li ponechán nepotlačený. Proto je třeba spálit je na popel. To povede k opravdovému vítězství v boji za dosažení cíle.

Přání a vazby jsou jako kořeny stromu života. Když jsou podřaty kořeny, strom zemře. Rychlost jeho chřadnutí závisí na rychlosti a účinnosti podtínání. Pokud zůstane neporušený jediný kořen, strom bude stále znovu rašit. Neuschne ani neodumře. Když odstraníte všechny kořeny, strom zajde a bude z něj mrtvé dřevo. Marně se lidé chlubí, že zničili všechny kořeny, když se strom dále zelená a roste! Podobně *májá*, která měla individuální duši (*džíví*) ve své moci, bude odumírat úměrně s vymýcením chtění, které připoutává.

Někteří se věnují meditaci (*dhjána*) poté, co jen do jisté míry zredukovali některá svá puzení a přání. Nedaří se jim dosáhnout plné koncentrace, ani nebývají zmítáni neovladatelným neklidem. Zůstávají trčet někde uprostřed. Z jakého důvodu? Plné soustředění může pocházet jen z plného ovládnutí chtění. Proto bylo řečeno, že *káma*, *kródha* a *lóbha* jsou démoni, kteří na sebe berou strašidelné a ohavné podoby a sužují člověka.

Není taková katastrofa mít ohavnou tvář nebo strašidelnou formu. Nanejvýše se o takovém člověku řekne, že je „odpuzející“, a to je vše. Co je katastrofální, je odpuzející charakter nebo ohavná povaha. Někdo může být krásného vzhledu, může sladce štěbetat jako papoušek, ale proto ho nelze považovat za božského, narozeného s božskými sklony (*daivámsa*). Pokud v něm kvasí démonické rysy, fyzická krása a libost hlasu ho neopravňují k božskosti. Slova, která z něho vycházejí, jsou hrubá jako údery klavírem a ostrá jako bodnutí dýkou! *Ásuri sampad* a *daiví sampad* mají úzký vztah ke kvalitám utvářejícím povahu a chování jedince, nikoli k jeho fyzické formě a vzhledu.

Sái inspiruje

První věc, kterou musíte udělat, abyste si otiskli do mysli realitu, je opakovat jméno boží a rozjímat o jeho slávě.

To zajistí, aby jazyk neupadl k nižším tématům a mysl vás nevtáhla do nízkých věcí. Pamatujte, že všichni cestují na hřbitov. Každý den vás nese blíž vaší poslední chvíli.

Proto neodkládejte povinnosti, které musíte vykonat pro vlastní trvalé dobro.

Mějte úctu k člověku, to je první krok k uctívání Boha, protože člověk je vnímatelný, zatímco Bůh je nevnímatelný. Snažte se vidět Boha, který sídlí v srdci každé lidské bytosti.

To vás zajisté povede k věčnosti
a zachrání vás od dalších zrození a smrtí.

Promluva z 24. 3. 1965

Náboženství (v sanskrtu *matham*) je založeno na nutkání, které pohání mysl (*mathī*). Pokud je to nutkání božské, máme co do činění s božským náboženstvím.

Pokud je zvířecí, poté budou věci, které jsou milovány a vytouženy, také zvířecí. Spojte jednotlivé do universálního, omezené do neomezeného, řeku do moře.

To je proces, kterému říkáme *jóga*. Můžete toho dosáhnout jakoukoli cestou, oddaností, moudrostí nebo činem.

Gíta, která tyto cesty vysvětluje, byla sama o sobě výsledkem Ardžunova odevzdání se. Musíte rozvinout postoj 'splýnutí' s božským ve všem co děláte, tento postoj oddanosti a odevzdání jeho vůli.

To je nejlepší způsob, jak ho realizovat.

Promluva z 2. 4. 1965

Pravá a nesobecká láska se projevuje jako oběť.

Taková láska nezná nenávist. Zaobaluje celý vesmír a je schopná přitáhnout k sobě i ty, kteří jsou zdánlivě velmi daleko. Ve světě iluzí se setkáváte s řadou stínů a odvozenin této prapůvodní lásky. Milujete svého otce, matku, bratra, sestru, partnera, přátele a ostatní.

Ve všech těchto případech je vždy někde nádech sobectví.

Božská láska je na druhou stranu zcela prosta bytí i sebemenší známky sobectví. Musíte se odevzdat takové lásce, zcela se do ní ponořte a prožijte blaženost, kterou přináší.

Pravá a nesobecká láska se projevuje jako oběť.

Abyste získali božskou lásku, je klíčové mít trpělivost (*kšáma*).

Každý člověk musí tuto vznešenou vlastnost rozvíjet.

Promluva z 25. 5. 2000

Vnitřní jadžňa

Promluva Šrí Satja Sái Báby v den zahájení jadžni v Prašánti Nilajam 15. října 1977

Vtělení lásky!

Člověka jeho činy buď povznesou, nebo způsobí jeho pád. Všechny činy, které jsou v souladu s principem spravedlnosti, si zasluhují čestný název *jadžňa* neboli obětování. Ve svatých spisech jsou zmiňovány dva druhy oběti: vnější a vnitřní. Vnější forma není tak důležitá nebo plodná; zmínka o ní je jen proto, aby byla odložena a ponechána stranou, neboť k čemu je skořápka bez jádra? Zbožňování Boha při meditaci nad jeho jménem a slávou je forma vnitřní oběti.

Duchovní praktika obětování zvířat před oltářem byl vnější čin, ale měl vnitřní význam. Mysl je obětní kůl a zvířecí instinkty, nacházející se v lidském charakteru, mají být položeny na oltáři mysli. Přehnané ego v člověku, které ho pohání k slepé honbě za mocí, je buvol, který má být obětován. Pošetilost, která člověka přemáhá a činí ho slabým a poddajným, je ovce, které je třeba se vzdát. Zchytralost a mysl plná úskoků v člověku, je kočka, kterou je nutno zatratit stejným způsobem. To je vnitřní obětování, vnější oběť je jeho pouhým odrazem. Když se konají vnější rituály, jejich vnitřní význam se nesmí ztrácet ze zřetele. Vykoučovat vnější formality a neuvědomit si jejich vnitřní význam je hřích.

Člověk v sobě spojuje mnoho zvířat

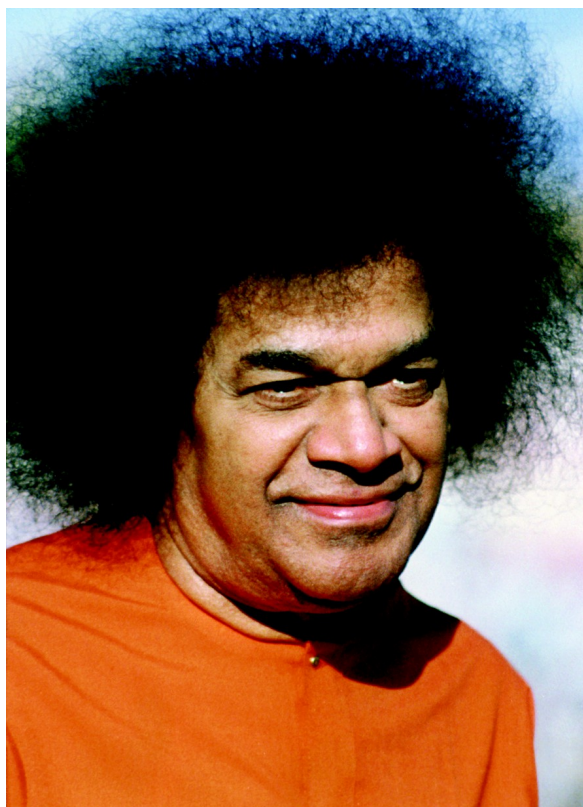
Člověk procházel mnohými zvířecími životy, než přišel na svět v lidské podobě. Rysy zvířecí povahy, jako je krutost, zloba, chamtivost a nenávisť v něm ještě přetrvávají.

Člověk v sobě spojuje mnoho zvířat. Má v sobě šakala, buvola, tygra, slona – všichni jsou v něm. Musí zbavit své nitro těchto povahových rysů. Když si dopřává nepotřebných a neužitečných polemik o tématech, která jsou nad jeho rozumové chápání, projevují se jako ovce. Když přeskakuje z jednoho nápadu na druhý, od jednoho ideálu k druhému, od jednoho plánu k druhému, aniž by se některému z nich věnoval, předvádí se jako opice.

Nejlépe porozumíme vnitřní oběti na příběhu císaře Baliho. Byl vnukem Prahlády, oslavovaného oddaného Bohu. Prahláda přestál řadu nelidských mučení, které mu přivodil jeho otec, aby ho donutil zanechat jeho víry. Bali

položil Bohu k nohám jako oběť všechny země, nad kterými vládl, i samo nebe, na které měl právo, odměnou za svou zbožnost. Rozhodl se podstoupit jedinečnou oběť, nazvanou *Višvadžit*. Jedním znakem této oběti je, že může být vykonána jen císařem, protože značí vítězství nad nepřítelem a svrchovanou moc nad lidem jeho národů. Při této oběti císař prohlašuje, že je oprávněným pánem císařství, které rozšířil. Ihned po tomto prohlášení se zbavuje všech obrovských pokladů, které získal a shromáždil silou zbraní, a rozděljuje je jako přestědré milodary mezi všechny vrstvy svého lidu.

Bali byl vůdce, který myslel v první řadě na zdar a blahobyt svých poddaných. Byl symbolem nadání umět rozlišovat. A Bůh, jenž ho navštívil jako Vámana, je symbolem Božství, které je latentní v každém člověku. Když toto Božství projevuje svou všudypřítomnost, bere na sebe aspekt Trivikramy, obsahující zemi i nebe.

Důvod, proč Pán přišel k Balimu pro milodar

Boží inkarnace jako Vámana a jeho manifestace jako Trivikrama se udály na místě, které bylo později nazváno Siddhášrama, sídlo dosažení.

Toto místo si také vybral Višvámitra pro své asketické cvičení. Višvámitra znamená přítel vesmíru. Nebyl jen velkým mudrcem, byl také vtělením vyšší vůle, *ičchá šakti*.

Legenda vypráví, že Bůh poslal císaře Baliho dolů do podsvětí, to má jen znamenat ušlapání ega do zapomnění. Všeobecně se věří, že vykonávání oběti podle védských předpisů přinese blahobyt a nebeskou radost. Ale císař Bali se zřekl materiálních výhod a klamných radostí. Proto mohl obdržet tolik boží milosti, že sám Bůh si k němu přišel pro milodar.

Oběť (*jadžňa*) je cvičení v odříkání

Každý čin zasvěcený Božství je obětí. Manu, starobylý zákonodárce, prohlásil, že úctyplné klanění se matce, otci a učiteli je také obětí. Když není přítomna sobecká pýcha nebo chamtivost a cílem je dobro všech, pak je čin vskutku obětí.

V celém Baliho císařství nebyl nikdo tak chudý, aby musel žebrať o milodary. I o ty, kdo přišli do císařství odjinud, bylo dobře postaráno. Oběť je cvičení v odříkání. Nemělo by se vynořovat jen tu a tam a pak opět mizet. Duch odříkání musí být patrný v každém činu po celý život. Bali byl příkladem tohoto typu trvalého odříkání. Lidé, kteří krácejí životem bez zájmu o poctivé žití, se podobají vráně a ti, kteří si přisvojují pobloudilé způsoby, jak si vydělat na živobytí, se podobají šakalu.

Přestože se císař Bali narodil do násilnického a zlého klanu (známého svou démonickou povahou, s výjimkou Prahlády), měl ryzí srdce, prosté nenávisti a pýchy. Ovládl vrtošivost své mysli. Potom se před ním zjevil Bůh v podobě žebráka jako velká pocta jeho ctihodné povaze.

Bůh ho požádal pouze o tři stopy půdy. Byla to symbolická žádost, protože ty tři stopy značily *bhu*, *bhuvar* a *suvar lóku*, které reprezentují hrubé, jemné a kauzální tělo člověka. *Lóky* neboli světy nejsou umístěny ani za sebou, ani na sobě. Jsou imanentní jeden ve druhém. Viditelná *lóka* neboli svět je *bhulóka*, vitální ovzduší kolem něho je *bhuvarlóka* a svět *ánandy* neboli blaha, který obklopuje svět vitální, je *suvarlóka*.

Člověk má pět *kóš* čili pouzder, které ho obalují. Materiální a mentální tvoří *bhulóku*, vitální a intelektuální tvoří *bhuvarlóku* a vnitřní blaho je *suvarlóka*.

Člověk klesá Ipěním a stoupá odpoutáním

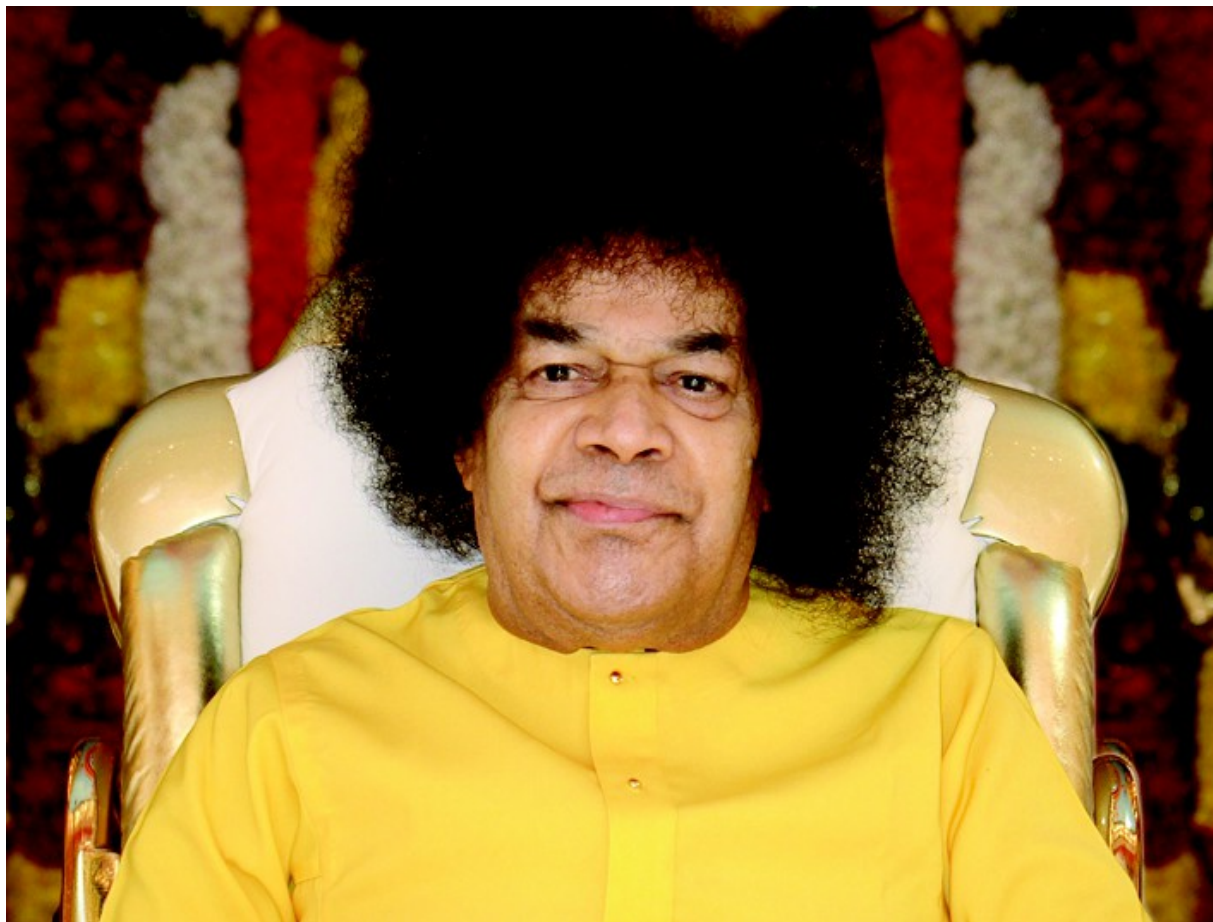
Královským vychovatelem císaře Baliho byl Šukráčárja. Získal svou askezí a učeností vysoké postavení mezi mnichy, ale stál v cestě odříkání, které si Bali uložil. Šukráčárja dokázal učit, ale sám to, co učil jako žádoucí, nedělal. Byl vysoce respektovaným mnichem, ale měl tuto jedinou velikou vadu. Právě takoví lidé nazývající se teisty a věřícími rozšiřují ateismus a nevíru. Nevěří v platnost toho, co hlásají, jejich činy jsou opakem jejich prohlášení. Učenci se honí za majetkem, který označují za malicherný a dočasný. Kážou oddanost Bohu, ale jsou oddáni mamonu. Obviňují druhé, že jsou příčinou jejich ubývající poctivosti, ale oni sami jsou toho příčinou.

Když Bali předstoupil, aby nabídl Pánovi ty tři stopy půdy, o které žádal, vševědoucí učitel

Šukráčárja protestoval a poukázal na to, že Pán přišel, jen aby Baliho zruinoval a oloupil o jeho vlastnictví. Ale žák předčil učitele. Odpověděl: „Nuže, je-li to sám Pán, kdo natahuje ruku po daru, pak jsem já jistě nejšťastnějším člověkem na světě. Ruka, která tvoří a udržuje vesmír, je nyní natažena přede mnou a moje ruka je nad ní a pouští do ní dar. Nebraň mi. Buď šťasten, že mi bylo toto umožněno. Vzdám se nebe, své říše, a dokonce svého života pro tento jediný kus štěstí.“

Člověk klesá Ipěním a stoupá odpoutáním. Bali dosáhl vrcholu odpoutání a jeho učiteli se nepodařilo stáhnout ho dolů.

Višvadžit-jadžňa (přemožení všech království a rozdělení kořisti mezi všechnen lid) byla vnější oběť, ale vnitřní obětí bylo Baliho veliké odevzdané vzdání se u lotosových nohou Pána. Do posvěceného ohně svého srdce vyléval jako oběť své jáství. Povstal pokornější a moudřejší a pozdravil v sobě Božství, které se zjevilo ve vtělení Vámany.

Sái inspiruje

Vždy si pamatujte, že dělat příjemné věci je snadné.

Je ale velmi obtížné zapojit se do toho, co je přínosné. Ne vše příjemné je také přínosné. Úspěch patří těm, kteří se vzdají stezky poseté růžemi a postaví se úderům kladiva a výpadům meče na cestě, poseté nebezpečím. Skutečnost je taková, že žádná cesta není posetá růžovými lístky. Život je bitevní pole (*dharmakšétra*), kde jsou povinnosti a touhy ve stálém konfliktu. Uduste ohnivé páry touhy, nenávisti a hněvu, které vstávají ve vašich srdcích, je čirá zbabělost odevzdat se těmto nepřátelům, které z vás udělají zvěř. Postavte se všem překážkám s odvahou. Potíže vás učiní odolnými a silnými.

Promluva z 20. 2. 1965

Nesnažte se stát služebníkem Boha a pracovat za gáži.

Na tuto úroveň se snižujete, když ho žádáte o toto a tamto, na oplátku za modlitby a oběti, které jste vykonali! Opusťte také smlouvání v mysli a nebud'te zklamaní, že vám Bůh nedal to, po čem toužíte, na oplátku za všechny potíže, které jste měli, když jste se ho snažili potěšit. Nekalkulujte zisk, nepočítejte návratnost, neplánujte důsledky a přínosy! Konejte, protože je to vaše povinnost a protože musíte konat! To je pravé uctívání. Věnujte čin i jeho výsledky Bohu. Poté se stanete jeho vlastním a nikoli jeho nájemním dělníkem, pracujícím za almužnu. To je nejvyšší stupeň, kterého může oddaný dosáhnout skrze duchovní praxi.

Promluva ze 4. 4. 1965

Pouze ti, kteří nemají připoutanost, nenávist, strach a hněv, kteří jsou ponořeni do jména a formy boží a neznají jinou podporu než Boha a jsou posvěceni znalostí *átmana*, mohou získat Božství.

Ti, kdo hledají Boha bez odchýlení se z cesty a kteří mají pravdu, lásku a správné jednání, ho získají. To je naprostá pravda, vzdejte se jakýchkoli pochybností! Lidé své vnitřní svědomí znečišťují tím, že díky své nevědomosti se upínají na objektivní svět. Mají potěšení z pouhého zvuku, chuti, čichu, atd. Když se snaží získat objektivní potěšení, jsou v pokušení získat předměty, které potěšení přináší. Snaha získat předměty přináší nepokoj, nenávist a strach. Strach člověka připraví o mentální sílu. Vytváří hněv, který není snadné upokojit. Proto touha, hněv a strach jsou vyvolány jeden po druhém a tyto tři musí odstranit každý, kdo chce realizovat Božství.

Gíta váhiní, kap. 8

Setkání evropských zástupců Satja Sái mezinárodní organizace

První víkend měsíce září je již několik let v evropské Satja Sái organizaci vyhrazen setkání zástupců z jednotlivých zemí. Tak tomu bylo i v letošním roce, kdy se zástupci tentokrát sjeli do *Sai Prémy*, což je místo nacházející se nedaleko řeckých Atén. Cíl Satja Sái mezinárodní organizace zůstává stále stejný a tím je „...pomoci člověku rozpoznat jeho vrozené Božství“, tak, jak to uvedl Satja Sái Bába ve své promluvě z 6. ledna 1975. To však, jak tento cíl naplnit, se v průběhu času mění. Z toho důvodu se sjíždějí i zástupci jednotlivých evropských zemí, aby sdíleli nové zkušenosti, obtíže, výzvy a vize a společně nacházeli možné odpovědi, přičemž však se jim také mohou otevírat nové obzory nebo otázky.

Jako každý rok měli účastníci možnost slyšet zprávy z jednotlivých zemí a výborů. Jedním z nově vzniklých výborů je archivní, jenž se zabývá shromažďováním informací a předmětů, které souviseli se Satja Sái Bábovým životem. Dalšími hodně probíranými tématy byly otázky týkající se styku s veřejností. Velký posun organizace zaznamenala v oblasti IT, ale také v oblasti zdravotnické pomoci, kdy v některých částech světa je činnost Satja Sái mezinárodní organizace v této oblasti impozantní. Veškeré statistiky, data a materiály týkající se organizace za minulý rok je možné nalézt na anglických webových stránkách organizace v každoročně vydávané zprávě

(<http://sathyasai.org/organisation/2016-annual-report>).

Ač se zástupci snaží hledat nejrůznější cesty, jak pomoci společnosti v jejím duchovním růstu, tedy zvědomování si svého vrozeného Božství, nutně docházejí k Satja Sái Bábovu konstatování z 14. ledna 1994 „...první požadavek je osobní transformace. Očistěte svá srdce, poté se celá společnost stane také čistou.“ Někdy mezi nimi může také docházet k nesouhlasu,

rozdílnosti názorů, tehdy je třeba pamatovat na slova: „Pokud jste si vědomi příbuznosti, jednoty s Bohem, základní božské jednoty, nikdo vědomě nezpůsobí bolest či zármutek někomu jinému. Nechte vaši organizaci podporovat lásku, nechte ji vonět láskou a šířit evangelium lásky skrze příklad.“ (Satja Sáí Bába, 20. prosince 1967). Podobně jako Ježíš říká svým učedníkům na rozloučenou: „Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.“ (J 15, 10).

**Je důležité, aby místnosti, kde žijete nebo studujete,
byly naplněny čistou atmosférou.**

Obrazy předmětů, které vidíte, musí být naplněny mírumilovnými a laskavými myšlenkami. Obrazy, které vyvolávají rozrušení a špatné myšlenky, by neměly mít ve vašem životním prostoru žádné místo. Místnost musí být čistá a nesmí v ní být nic nečistého.

Kromě čistoty ve vaší místnosti by měly být čisté také vaše pocity a myšlenky.

Pouze tehdy můžete získat celý užitek z čisté místnosti a dobré rodiny. Pokud máte rozvinout čisté city, musí být vaše vidění čisté. Celé stvoření je založeno na vašem zraku. Pouze když máte špatné vidění, rozvíjíte špatné myšlenky. Spolu s čistými myšlenkami budete mít přirozeně i čisté pocity.

Nikdy nedělejte chybu nebo urážku, kterou byste netolerovali, pokud by se tak někdo zachoval k vám.

Promluva „Drazí studenti“, kniha 2, kap. 3

Ozvěny z retreatu v Krkonoších

Uběhl rok, a opět jsme se setkali na retreatu v Krkonoších, a to ve Vítkovicích, v chatě Eliška, jako vloni. Mnozí z nás jsme se tam vraceli už jako domů. Sjelo se nás, v pátek 8. září, celkem osmnáct, abychom strávili společný Sái víkend. Ingrid sice nemohla přijet, ale upekla vynikající koláče na celý víkend. Cestou jsme nakoupili jídlo a uvařili večeři. Upravili jsme Svámího oltář a večer zpívali bhadžany.

Sobotní ráno začalo opět zpěvem bhadžanů, jež nás duchovně posílily. Po snídani jsme se rozdělili na dvě skupiny. První skupina si udělala procházku v krásných okolních lesích, kde sbírala houby, užívala si společný čas a nakonec uvařila výbornou polévku.

Druhá, větší skupina, vyrazila auty na Horní Mísečky a odtud autobusem na Zlaté návrší. Tam pochodovali za slunného počasí po horizontu. Úžasné bylo, že terén byl rovný, a trasa pouze 8 km. Proto mohli jít i ti, kteří nejprve výlet zvažovali. I když se v údolí zdálo, že nahoře bude chladno, Svámího milostí bylo nebe jasné a byl nádherný rozhled do širého okolí. Zastavení jsme měli u kaskádovitého vodopádu Pančava, nejvyššího v Česku, a u dalších vyhlídek.

Velkou část cesty byla vidět Sněžka a okolní hory. Cesta vedla kolem Labské boudy až k prameni Labe, odkud bylo vidět do Polska i Německa. Tam, v horské trávě, si všichni odpočinuli a poobědvali. Zpět k autobusu se šlo jinou cestou.

Většina však sešla dolů až k chatě pěšky. Při návratu do chaty voněla teplá polévka. Společně jsme dovařili večeři a potom zpívali bhadžany.

Neděle znovu začala zpěvem. Bylo chladněji, ale to nám nevadilo, protože jsme měli uvnitř chaty studijní kruh. Mezitím v kuchyni naši přátelé z Indie Shweta a Praveen vařili oběd. Vynikající *byriani* a *kheer*. Praveen měl narozeniny a Otylka výročí, takže jsme to společně oslavili. Nechyběl ani dort. (Poznámka redakce: „khír“ je indický rýžový pudink a „birjány“ je indická specialita z rýže a dalších přísad)

Po obědě jsme si zazpívali a rozjeli se ke svým domovům. Bylo to nádherné setkání s perfektní organizací a vzájemnou pomocí. Především jsme ale byli spolu, obklopeni Svámího Láskou a požehnáním.

Sái inspiruje

Uvnitř nás, vně nás a okolo nás je vzduch.

Není ho ale možné vidět, ani ho není možné chytit do ruky. Můžete kvůli tomu popřít existenci vzduchu? Jak může člověk existovat bez vzduchu? Popřít existenci vzduchu je jako popřít vlastní existenci. Bůh je všepromikající. Je všudypřítomný. Překonává čas, prostor a okolnosti.

Bůh existuje na takové úrovni, na které ho je jedinec schopný pochopit. Všechny živé a neživé předměty na světě jsou projevy Božství. Je naivní dívat se na svět a popírat princip, který proniká celým vesmírem.

Podobně je hloupé dívat se na vesmír, který je vtělením Božství, a popřít existenci Božství. To je důvod, proč svaté texty prohlašují:
„Pošetilec, ačkoli to má přímo před nosem, nic nechápe.“

Promluva z 9. 9. 1992

Dodržování morálky v každodenním životě, zbožštění všech činů a myšlenek týkajících se života a držení se ideálů, společně tvoří kulturu.

Kultura označuje to, co posvěcuje svět, co zvětšuje velikost a slávu země a posouvá jedince a společnost na vyšší stupeň existence. Proces vylepšování a transformace je klíčový pro zlepšování užitečnosti jakéhokoli objektu nebo života. Například obilí musí být rozemleto a zbaveno slupky, aby bylo možné ho použít pro výrobu potravin.

Tomu se říká transformace. To znamená odstranění nechtěných součástí a zajištění žádoucích. Ve světě lidí znamená kultura zbavení se špatných vlastností a rozvíjení ctností. Kulturní člověk je ten, který rozvinul dobré myšlenky a dobré chování.

Promluva z 14. 1. 1990

Život člověka je možné přirovnat ke stonku cukrové třtiny.

Podobně jako třtina, která je tvrdá a má mnoho kloubů, je život plný potíží. Tyto potíže ale musí být překonány, aby bylo možné si užít blaženost Božství, stejně jako musí být třtina rozdrcena a její šťáva přeměněna na cukr, abychom si mohli užít trvalou sladkost cukru.

Trvalou blaženost je možné získat překonáním zkoušek a bouří. Ze zlata nelze udělat přitažlivý šperk, pokud nepodstoupí proces roztavení v peci a dokud není pomocí kladiva vytvarováno do žádoucího tvaru. Když vás oslovuji jako *bangaru* (zlaté), vyjadřuji tím, že jste velmi vzácní.

Jděte trpělivě vstříc potížím života a staňte se přitažlivými šperky. Nedovolte, abyste byli přemoženi překážkami. Ved'te vzorný život se sebedůvěrou a pevnou vírou v Boha.

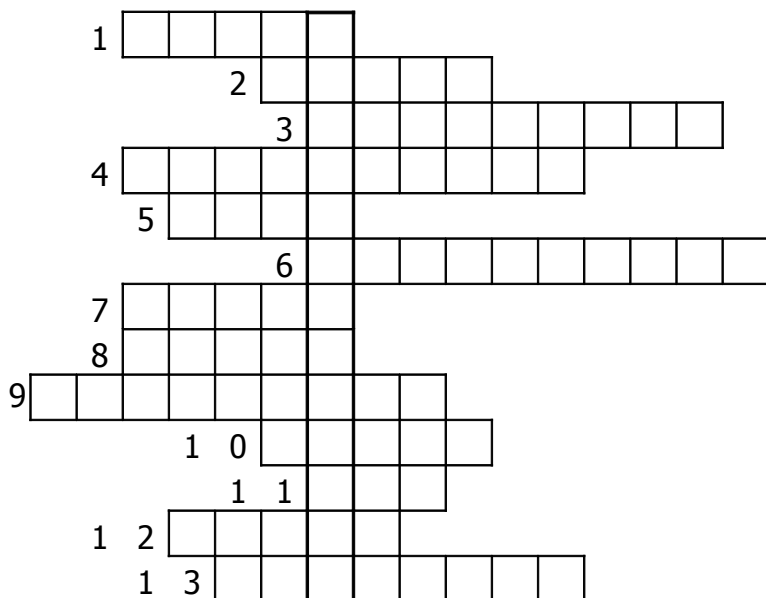
Promluva z 15. 1. 1992

Stránka (nejen) pro děti

„Všude, kde moji oddaní zpívají,“ Dokončení citátu najdete v tajence.

1. je pochod od já k my.
2. Plýtvání, je plýtvání životem.
3. Ve vašich slovech, a skutcích by měla být jednota.
4. Práce je
5. Soucitné je chrámem Božím.
6. Bez nemůže být člověk oddaným.
7. Když vy jste, nic zlého se nemůže stát.
8. Kdo chodí s, vždycky dojde cíle.
9. Vždy, nikdy neubližujte.
10. Jestliže rozvinete, nemusíte rozvíjet už nic dalšího.
11. Vykročte ke Mně o jediný krok a Já k vám pokročím o
12. vám to, co chcete, abyste chtěli to, co jsem vám přišel dát.
13. Ruce, které jsou svatější, než rty, které se modlí.

AKTIVITY SATJA SÁÍ ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz
Obecné informace: info@sathyasai.cz
Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz
Objednání časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2017:

22. 10. 2017 připomenutí dne Avatara
11. 11. 2017 Akhandabhadžany
25. 11. 2017 Oslava Svámího narozenin
21. 12. 2017 Vánoce v Sái centru

Bližší informace o těchto akcích přineseme v dalších číslech, nebo je žádejte na: info@sathyasai.cz.

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Pravidelné aktivity pražského Sái centra probíhají na adrese:

Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v kapli.

Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 196 - zastávka Michelská.

Více informací na: info@sathyasai.cz nebo na tel. čísle 776 770 774 (Pavel).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí - 1x měsíčně, každou třetí neděli v měsíci mimo prázdnin od 14 hodin.

Termíny: 17. 9., 22. 10., 19. 11. 2017 (v současnosti bhadžany ze zdravotních důvodů neprobíhají)

Adresa a bližší info: nove.straseci@sathyasai.cz nebo tel. 313 572 933 (Standa a Jindra).

Sái skupina Brno - mimo prázdnin každou první neděli v měsíci od 14-16 hodin.

Termíny: 3. 9. 2017, 1. 10. 2017, 5. 11. 2017.

Bližší a aktuální info o termínech a místu konání na tel. 731 737 432 (Týna), místo se změnilo!

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je stále možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219.

K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasně schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na: info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na: info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na: objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – je vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. - Člověk a mysl	2	Setkání evropských zástupců SSMO	15
Sái inspiruje	1, 6, 10	Ozvěny retreatu v Krkonoších	18
Gíta váhiní – Svaté slovo boží, kap. 25	7	Sái inspiruje	21,24
Promluva II. – Vnitřní jadřňa	11	Stránka (nejen) pro děti – Křížovka	22
Sái inspiruje	14,17	Kontakty, aktivity SSO, informace	23-24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky časopisu na: casopis@sathyasai.cz

Předplatné na rok 2017 pro předplatitele z Čech činí 180,- Kč, pro předplatitele z ciziny 250,-Kč.

Předplatné zasílejte na konto: 51-0661630237/0100, variabilní symbol 23,
možno též použít složenku typu A, adresa: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00

**Pouze ti, kteří jsou ke mě připoutáni celým srdcem,
dokážou překonat klam (mája).**

Satja Sái Bába

